

Opening van de klaproos

een concentratie-oefening

Zoals zovelen kwam ik op een moment in mijn leven dat het lichaam - heel verstandig - signalen afgaf dat stil staan geboden was. De weg naar binnen moest gegaan worden. Maar eerst het verzet en het vele moeten. Het voorjaar en de tuin waar ik zoveel in wilde... de energie ontbrak, het lichaam strafte grensoverschrijdingen af met allerhande pijn en klachten. Het was een gevecht om me eraan over te geven, los te laten, mee te gaan met wat er was. Het werd een oefening in luisteren naar wat er is, iets wat met veel vallen en opstaan, maar met steeds meer innerlijke rust en overgave gedaan werd en wordt.

In plaats van dagenlang alle vrije uren onafgebroken in de tuin in de weer te zijn... kocht ik een hangmat en keek die zomer veel naar mijn tuin en de beweging in de lucht.

Het jaar daarop deed ik traag in de tuin wat gedaan moest worden, vaak zittend op de grond. Ondanks de voorjaars-paniek: er moet zoveel, het wordt nooit wat - werd de tuin 'vanzelf' mooi! En ik zag zoveel van dichtbij, waar mijn oog in de drukte anders aan voorbij ging. De kleine beestjes, een vorm van een tak, het ontvouwen van een vijgeblad ...

Een energievragend terras-project werd omgevormd tot het leggen van een zitje van 12 stoeptegels, gewoon

op de zwarte aarde. En daar zat ik veel te kijken, vaak in de ochtendzon. En zag daar de klaproos zich openen. Het was een spannende en ontroerende voorstelling die soms wel een kwartier duurde, terwijl onder tussen bijen en hommels rondzoemden - één kon zelfs niet wachten en streek voor de opening al neer. Sommige knoppen 'klapten' open, andere ontvouwden zich langzamer.

Uiteindelijk heb ik een volgende dag met de videocamera (bewust zonder statief) een opname gemaakt van dit proces. Het vroeg stil zitten en geduld. Soms leek er niets te gebeuren, maar richtte ik de camera even ergens anders op, dan was ik bang dat 'het' ondertussen gebeurd was. De opwinding bij het vastleggen van dit moment...

Achteraf heb ik dit kijken naar de opening van de klaproos ervaren als een weldadige concentratie-oefening. Het filmen hielp me om 'erbij te blijven'. Evenals het natekenen van een plant of knop (bij voorbeeld een zich ontvouwend vijgeblad in verschillende stadia) rust en een scherp waarnemen met zich meebrachten.

O ja, wat ook een feestje was: met een lekker glas wijn samen in de zomeravondschemering de opening van de teunisbloemen meemaken ...

Ilse Vonder

*Hoe is te beschrijven hoe de klaproos
zich opent?*

*Het groen-bruin-behaarde kopje dat
dagenlang slap naar beneden hangt en zich op
zijn dunne lichtbehaarde stengel
opheft- langzaam*

En dan...

*Barst het omhulsel in tweeën, de vliezen
vallen meest één voor één, de kleurenprop
ontvouwt zich, zichtbaar, verfrommeld, papierdun,
tot bloemblaadjes, die in hun hart
de stamper en de kleurige meeldraden dragen- waarin
het nieuwe vruchtbegin al zichtbaar is.*

*Adembenemend mooi- zelfs als de blaadjes
vallen op weg naar een nieuw begin*

